BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT: STUDIU BIBLIC

Scufundați în Duhul, îmbrăcați cu Hristos

Cuprins

Introducere 3

Planul studiului 3

1. Textul de bază: făgăduința lui Ioan și făgăduința Tatălui 4

2. Sensul cuvântului „botez” 5

3. Botezați într-un singur Duh, ca să fim un singur trup (1 Corinteni 12) 6

4. Îmbrăcați cu Hristos (Galateni 3:26-28) 7

5. Galateni 3 și 1 Corinteni 12: aceeași lucrare 9

6. Îngropați împreună cu Hristos, nu doar în apă (Romani 6) 10

7. Botezul care mântuiește (1 Petru 3:20-21) 12

8. Mărturia Faptelor Apostolilor 13

9. Vremea dragostei: când cufundă Hristos omul în Duhul (Ezechiel 16:8) 16

10. Duhul peste tine sau tu în Duhul 18

11. Scopul botezului: Duhul ca Ajutor care mijlocește 18

12. Implicații: un singur botez și avertismente 19

Concluzii 20

Botezul cu Duhul Sfânt: studiu biblic

Introducere

Se poate să te fi botezat cu ani în urmă, să fi ieșit din apă cu lacrimi în ochi și cu o dorință sinceră de a-L urma pe Hristos. Și totuși, privind înapoi cu toată onestitatea, să constați că viața ta nu s-a schimbat așa cum te așteptai. Ai crezut că în ziua aceea te-ai îmbrăcat cu Hristos, dar firea pământească a rămas acolo, la fel de vie. Nu ești singurul care a trăit lucrul acesta. Am trecut și eu prin el.

Nu ne aducem aminte de acestea ca să ne osândim, ci ca să ne întoarcem la întrebarea pe care Scriptura o pune de la început. Ioan Botezătorul a vorbit despre două botezuri: unul cu apă, pe care îl făcea el, și unul cu Duhul Sfânt, pe care avea să-l facă Cel ce venea după el. Pe primul îl înțelegem ușor. Pe al doilea l-am pierdut aproape din vedere, îngropat sub învățături care s-au îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu.

Luați aminte la un pește. Cât timp este în apă, apa îl înconjoară, îl poartă și îl ține în viață. Scos din apă, moare. Așa vrea Dumnezeu să trăiască omul: cufundat în Duhul Lui, acoperit de El și pătruns de El. Despre această realitate vorbește botezul cu Duhul Sfânt.

Teza studiului. Botezul cu Duhul Sfânt este lucrarea lui Hristos, nu a oamenilor. Prin el, omul este cufundat în Duhul Sfânt, se îmbracă cu Hristos și este îngropat împreună cu El. Acesta este botezul despre care vorbesc 1 Corinteni 12, Galateni 3, Romani 6 și 1 Petru 3. Hristos face această lucrare la „vremea dragostei”, atunci când în inima omului se trezește iubirea pentru El. Botezul în apă, oricât de important, nu produce de la sine această schimbare.

Planul studiului

1. Textul de bază și făgăduința Tatălui.

2. Sensul cuvântului „botez”.

3. Botezul într-un singur Duh și trupul lui Hristos (1 Corinteni 12).

4. Îmbrăcarea cu Hristos (Galateni 3).

5. Galateni 3 și 1 Corinteni 12: aceeași lucrare.

6. Îngroparea împreună cu Hristos (Romani 6).

7. Botezul care mântuiește (1 Petru 3).

8. Mărturia Faptelor Apostolilor și cazul lui Simon vrăjitorul.

9. Vremea dragostei: când cufundă Hristos omul în Duhul (Ezechiel 16).

10. Deosebirea dintre Duhul „peste” om și omul „în” Duhul.

11. Scopul botezului: Duhul ca Ajutor.

12. Implicații practice și avertismente.

1. Textul de bază: făgăduința lui Ioan și făgăduința Tatălui

1.1. Cuvintele lui Ioan Botezătorul

Punctul de plecare este Matei 3:11: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.” Ioan nu a rostit aceste cuvinte la întâmplare. Ele stabilesc două lucrări distincte și doi autori diferiți: Ioan botează cu apă, Hristos botează cu Duhul Sfânt.

1.2. Destinatarii făgăduinței

Unii cred că numai ucenicii au primit acest botez. Contextul arată altceva. Ioan propovăduia în pustiul Iudeii, iar la el veneau „locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toată împrejurimea Iordanului” (Matei 3:5). Erau mulțimi, nu o categorie aparte de oameni. Făgăduința privea, așadar, poporul.

1.3. Făgăduința Tatălui

În Faptele Apostolilor 1:4-5, înainte de înălțarea Sa, Domnul Isus le poruncește ucenicilor să aștepte „făgăduința Tatălui” și adaugă: „Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

Pasajul ar putea lăsa impresia că botezul cu Duhul era rezervat celor apropiați de Domnul. Însă „făgăduința Tatălui” este mult mai veche. Prin Ezechiel, Dumnezeu făgăduise că va pune în oameni un duh nou și le va da o inimă de carne în locul inimii de piatră (Ezechiel 36:26).

1.4. Aceeași realitate, mai mulți termeni, un singur autor

Scriptura descrie această lucrare prin mai mulți termeni: turnare, vărsare, primire, botez. Ei nu numesc lucruri diferite, ci aceeași realitate privită din unghiuri diferite. Iar în toate locurile se afirmă același lucru: Hristos este Cel care botează cu Duhul Sfânt. Oamenii pot boteza în apă; niciun om nu poate boteza cu Duhul Sfânt.

- Ioan Botezătorul: „Eu v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt” (Marcu 1:8).

- Domnul Isus: „dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite” (Ioan 16:7).

- Petru: Hristos „a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt” și „a turnat ce vedeți și auziți” (Faptele Apostolilor 2:33).

- Pavel: Duhul Sfânt a fost „vărsat din belșug peste noi prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru” (Tit 3:6).

Recunosc că multă vreme aceste versete nu au avut sens pentru mine. În mediile evanghelice ele primesc tot felul de interpretări, de cele mai multe ori fără rea intenție. Dar Satana a avut grijă, în timp, să întunece înțelesul Cuvântului, ca să nu mai auzim limpede ce vrea Dumnezeu să ne spună.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Comparați Matei 3:11, Marcu 1:8, Luca 3:16 și Ioan 1:33. Ce au în comun toate patru cu privire la Cel care botează cu Duhul Sfânt?*

2. *Citiți Ezechiel 36:25-27 alături de Faptele Apostolilor 1:4-5. Ce legătură există între „duhul nou” făgăduit prin Ezechiel și „făgăduința Tatălui”?*

3. *Cine venea la Ioan Botezătorul (Matei 3:5-7; Luca 3:7-14)? Ce arată aceasta despre destinatarii făgăduinței?*

2. Sensul cuvântului „botez”

2.1. Botez înseamnă scufundare

Cuvântul „botez” a ajuns învăluit în confuzie, deși sensul lui este simplu: a scufunda, a cufunda. Pui un obiect în apă și îl ții acolo până când apa îl acoperă cu totul. Așa îi boteza Ioan pe oameni: cufundându-i în apă.

Când botezul a fost transformat într-un ritual de stropire, așa cum se practică în Biserica Catolică, cuvântul și-a pierdut conținutul. Iar odată pierdut sensul cuvântului, nici expresia „botezul cu Duhul Sfânt” nu a mai fost înțeleasă. Unii o explică drept o energie mai puternică, o trăire deosebită sau o rodire mai intensă. Cuvântul însuși spune altceva: „El vă va boteza” înseamnă „El vă va cufunda”.

2.2. „Cu” sau „în” Duhul Sfânt

Traducerea românească spune că vom fi botezați „cu” Duhul Sfânt. În textul grecesc, prepoziția este „în” (en). Diferența contează:

- „Eu vă botez cu apă” înseamnă „vă cufund în apă”.

- „El vă va boteza cu Duhul Sfânt” înseamnă „vă va cufunda în Duhul Sfânt”.

2.3. Imaginea buretelui

O imagine ne ajută să înțelegem. Duhul Sfânt este asemenea unui recipient mare, iar duhul nostru, asemenea unuia mic. Domnul Isus ne cufundă în Duhul Sfânt așa cum un burete este cufundat în apă. Apa îl cuprinde din toate părțile, apoi pătrunde în el, nu dintr-odată, ci treptat, până când buretele este plin. Tot așa, Duhul ne acoperă și începe să pătrundă în toate cotloanele

ființei noastre, până ajungem plini de El. De aceea Duhul Sfânt este și cu noi, și în noi: este în noi pentru că mai întâi ne-a acoperit.

2.4. Fără Duhul nu există viață

Un pește scos din apă moare. La fel, dacă am fost cufundați în Duhul Sfânt și ieșim din El, nu mai avem viață. Cine nu are Duhul lui Dumnezeu nu are viață.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce detalii din Marcu 1:9-10 și Faptele Apostolilor 8:38-39 arată că botezul era o cufundare?*

2. *Ce se pierde din înțelesul textelor despre botez atunci când botezul este înțeles ca stropire?*

3. *Cum explică imaginea buretelui cuvintele Domnului Isus: „El rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14:17)?*

3. Botezați într-un singur Duh, ca să fim un singur trup (1 Corinteni 12)

3.1. Textul

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh” (1 Corinteni 12:12-13).

3.2. Ilustrația

Să luăm zece obiecte de mărimi diferite și să le punem pe toate în apă. Toate sunt botezate, adică scufundate. Iar apa, împreună cu ele, formează un întreg, pentru că le acoperă pe toate.

Așa este trupul lui Hristos. Am fost cufundați într-un singur Duh, adică așezați în același trup și în același loc: iudei sau greci, de mărimi și în poziții diferite, dar făcuți în cele din urmă egali. Și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.

3.3. Observație de traducere

Traducerea spune „am fost botezați de un singur Duh”. Literal, originalul spune „în un singur Duh” (en heni pneumati). Diferența pare mică, dar nu este:

- „de un singur Duh” Îl arată pe Duhul ca autor al acțiunii;

- „în un singur Duh” arată mediul în care suntem cufundați.

Pornind de la acest verset, mulți și-au construit o întreagă învățătură, pentru că unii îl citesc într-un fel, iar alții în altul. În realitate, Scriptura spune un singur lucru: noi toți suntem botezați de Domnul Isus în Duhul Sfânt.

3.4. Pentru cine și de ce

Domnul îi botează pe cei care ascultă, nu pe cei care nu ascultă. Iar motivul pentru care face lucrul acesta este limpede: fără Duhul Sfânt nu putem ajunge să ne asemănăm cu Domnul Isus.

3.5. Noi în El și El în noi

Dacă am fost cufundați în Duhul, suntem în El, iar El este în noi. Relația este de ambele părți. De aceea Domnul Isus spune: „În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi" (Ioan 14:20). Lucrul acesta se întâmplă prin Duhul Sfânt, pe care Domnul a promis că Îl va trimite după plecarea Sa (Ioan 16:7).

Prin urmare, a primi Duhul Sfânt și a fi botezat cu Duhul Sfânt nu sunt două experiențe diferite. Scriptura nu cunoaște un om care să fie al lui Hristos fără Duhul: „Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui" (Romani 8:9). Nu există unii care L-ar fi primit pe Duhul doar ca pe un partener sau un dar de folosit, și alții care ar fi fost cufundați în acel dar.

Iar cine a fost cufundat o dată nu mai are nevoie să fie cufundat din nou. Este deja acolo. Ar fi ca și cum ai scoate un submarin din apă doar ca să-l bagi înapoi. Condiția nu este să fii cufundat iar și iar, ci să rămâi acolo.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Cum schimbă înțelesul versetului 13 diferența dintre „de un singur Duh" și „în un singur Duh"?*

2. *Ce legătură face Pavel între botezul în Duhul (1 Corinteni 12:13) și mărturisirea „Isus este Domnul" (1 Corinteni 12:3)?*

3. *Comparați Romani 8:9 cu 1 Corinteni 12:13. Se poate vorbi despre un credincios care L-a primit pe Duhul, dar nu a fost cufundat în El?*

4. Îmbrăcați cu Hristos (Galateni 3:26-28)

4.1. Textul

„Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus" (Galateni 3:26-28).

Unele versete au o însemnătate atât de mare încât, dacă nu le înțelegem, ne putem pierde. Acesta este unul dintre ele. A înțelege greșit versetul 27 poate duce la o adevărată tragedie spirituală.

4.2. Interpretarea tradițională și mărturia personală

Învățătura în care am crescut explica versetul astfel: toți cei care s-au botezat în apă, oriunde și de oricine ar fi fost botezați, s-au îmbrăcat cu Hristos. Așa credeam și eu despre botezul meu. Dar viața a arătat altceva. Versetul acesta nu a fost real pentru mine și nici pentru alți frați și surori pe care îi cunosc. Botezul meu în apă nu a însemnat și nașterea mea din nou.

4.3. Contradicția: trăim o minciună?

De aici întrebarea inevitabilă: ce spune, de fapt, versetul și ce s-a întâmplat cu noi? Dacă afirmăm că ne-am îmbrăcat cu Hristos la botezul în apă, dar după aceea trăim în firea pământească, ajungem să forțăm lucrurile ca să putem trăi într-o minciună. Cele două nu se potrivesc. Este o contradicție.

4.4. Interpretarea propusă

Cornilescu traduce „botezați pentru Hristos", dar în textul grecesc stă prepoziția eis, care arată intrarea înăuntrul a ceva: „botezați în Hristos". Versetul 27 trebuie citit, așadar, astfel: cei botezați de Hristos, în Hristos, s-au îmbrăcat cu Hristos. Numai cei pe care îi botează Hristos se îmbracă cu Hristos. Cel botezat în apă, dar pe care Hristos nu l-a botezat cu Duhul Sfânt, nu s-a îmbrăcat cu Hristos.

Omul cufundat în Hristos este învăluit de El din toate părțile, ca de o haină. Când oamenii se uită la el, trebuie să-L vadă pe Hristos.

Unii s-au botezat în apă chiar în momentul în care au încheiat un legământ adevărat cu Hristos, ca să fie ca El. Pentru aceștia, cele două botezuri se poate să fi coincis. La mine însă nu a fost așa. Degeaba aș afirma că în anul 2000 am fost îmbrăcat cu Hristos, când inima mea iubea încă marea și alte lucruri din lume. Ar fi ca și cum L-aș fi obligat pe Hristos să mă cufunde în Duhul Sfânt.

4.5. Duhul și firea pământească

Între Duhul Sfânt și firea pământească este vrăjmășie: „Umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească poftește împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești" (Galateni 5:16-17).

Duhul ne cârmuiește atunci când suntem cufundați în El și acoperiți de El. De aceea Romani 8:1 spune: „Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului." Nu mai este osândire, pentru că suntem acoperiți, îmbrăcați.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce spun versetele 26 și 28 despre oamenii din Galateni 3:27?*

2. *Cum se potrivește afirmația „v-ați îmbrăcat cu Hristos" cu o viață trăită după firea pământească? Citiți Galateni 5:16-25.*

3. *Ce schimbare de sens aduce prepoziția „în” (eis) față de traducerea „pentru Hristos”?*

5. Galateni 3 și 1 Corinteni 12: aceeași lucrare

Pavel a scris aceste două texte unor biserici diferite, în împrejurări diferite: corintenilor, care se împărțeau după daruri, și galatenilor, care se lăsau atrași înapoi spre Lege. Totuși, când descrie intrarea omului în Hristos, folosește în ambele locuri același tipar. Așezate alături, cele două texte se lămuresc unul pe altul.

5.1. Cele două texte așezate alături

- **Cine este botezat**: 1 Corinteni 12:12-13: „Noi toți”; Galateni 3:26-28: „Toți care”

- **În ce este cufundat omul**: 1 Corinteni 12:12-13: „În un singur Duh” (en heni pneumati); Galateni 3:26-28: „În Hristos” (eis Christon)

- **Unde este așezat omul**: 1 Corinteni 12:12-13: „Într-un singur trup” (eis hen sōma); Galateni 3:26-28: În Hristos, îmbrăcat cu El

- **Deosebirile desființate**: 1 Corinteni 12:12-13: „Fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi”; Galateni 3:26-28: „Nici iudeu, nici grec; nici rob, nici slobod; nici parte bărbătească, nici parte femeiască”

- **Rezultatul**: 1 Corinteni 12:12-13: „Un singur trup”; Galateni 3:26-28: „Toți sunteți una în Hristos Isus”

- **Calea**: 1 Corinteni 12:12-13: „Nimeni nu poate zice: «Isus este Domnul», decât prin Duhul Sfânt” (v. 3); Galateni 3:26-28: „Prin credința în Hristos Isus” (v. 26)

5.2. Aceeași direcție: „în trup” și „în Hristos”

În ambele texte, Pavel folosește aceeași prepoziție grecească, eis, care arată intrarea înăuntru. În 1 Corinteni 12:13, omul este botezat „într-un singur trup” (eis hen sōma); în Galateni 3:27, este botezat „în Hristos” (eis Christon). Pavel însuși arată că acest trup este Hristos: „după cum trupul este unul și are multe mădulare..., tot așa este și Hristos” (1 Corinteni 12:12). A fi botezat în trupul lui Hristos și a fi botezat în Hristos înseamnă unul și același lucru.

5.3. Același element: Duhul

1 Corinteni 12:13 numește elementul în care este cufundat omul: „în un singur Duh”. Galateni 3:27 nu îl numește în același verset, dar întregul pasaj îl arată. Galatenii au primit Duhul „prin auzirea credinței” (Galateni 3:2), iar Hristos ne-a răscumpărat „pentru ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit” (Galateni 3:14). Iar cei care sunt „fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus” (Galateni 3:26) sunt tocmai cei care au primit Duhul: „Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: «Ava», adică: «Tată!»” (Galateni 4:6). Omul îmbrăcat cu Hristos este, așadar, omul care a primit Duhul.

5.4. Același rezultat: unirea într-un singur trup

Ambele texte se încheie cu aceeași urmare: deosebirile dintre oameni își pierd puterea de a-i despărți. Iudei și greci, robi și slobozi, bărbați și femei devin „un singur trup” (1 Corinteni 12:13) și sunt „una în Hristos Isus” (Galateni 3:28). Apa nu poate face această unire. O poate face numai Duhul, care îi cuprinde pe toți și îi așază în Hristos.

5.5. Concluzia secțiunii: un singur botez, văzut din două părți

Hristos este Cel care botează, Duhul este elementul în care botează, iar trupul lui Hristos este locul în care omul este așezat. 1 Corinteni 12 descrie botezul din partea Duhului și a trupului; Galateni 3 îl descrie din partea lui Hristos, cu care omul se îmbracă. Nu sunt două botezuri, ci unul singur: a fi botezat în Hristos înseamnă a fi botezat în Duhul. Nu există un botez „în Hristos” la convertire și un altul „în Duhul” mai târziu.

Pavel confirmă aceasta în Efeseni 4:4-5, unde enumeră realitățile care îi unesc pe toți credincioșii: „Este un singur trup, un singur Duh... Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.” „Un singur botez” este cufundarea în acel „singur Duh”, prin care toți au fost așezați în acel „singur trup”, sub un singur Domn.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Alcătuiți un tabel propriu cu expresiile comune din 1 Corinteni 12:12-13 și Galateni 3:26-28. Ce element apare într-un text și lipsește din celălalt?*

2. *Ce rol are Galateni 4:6 în înțelegerea lui Galateni 3:27?*

3. *Cum confirmă Efeseni 4:3-6 concluzia că există un singur botez?*

6. Îngropați împreună cu Hristos, nu doar în apă (Romani 6)

6.1. Contextul: oameni deja născuți din Dumnezeu

Romani 6 vorbește despre oameni care sunt deja născuți din Dumnezeu, iar totul este spus la timpul trecut: „Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul? Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?” (Romani 6:1-2). Cel născut din Dumnezeu a devenit o făptură nouă, care a murit față de păcat.

6.2. Cine botează „în Isus Hristos”?

În versetul 3, Pavel întreabă: „Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?” Expresia este aceeași ca în Galateni 3:27: „botezați în (eis) Hristos”. Este, așadar, același botez pe care l-am văzut în secțiunea 5.

Întrebarea decisivă este: cine botează aici, oamenii sau Hristos? Unul singur poate boteza în Isus Hristos, și Acela este Domnul Isus. Numai când acest botez este real se întâmplă ce descrie textul și nu mai trăim pentru păcat.

6.3. Îngroparea împreună cu El

Versetul 4 continuă: „Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă."

Am fost îngropați împreună cu Domnul Isus și am devenit un singur trup cu El pentru că am fost botezați în Duhul Sfânt, nu în apă. Romani 6 nu vorbește despre botezul în apă, și tocmai de aici pornește confuzia.

6.4. Moartea față de vechiul mediu

Imaginile buretelui și a peștelui au și o a doua față. Când un burete uscat este cufundat în apă, din el ies bule de aer. Porii lui erau plini de aer; apa intră și aerul iese. Buretele părăsește o lume și intră în alta. Așa este cufundarea în Duhul. Omul trăia „după mersul lumii acesteia" (Efeseni 2:2), iar lumea îi umplea gândurile, dorințele și obiceiurile. Cufundat în Duhul, el este mutat în altă lume: „El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui" (Coloseni 1:13).

Tot astfel, omul trăia în lume ca peștele în apă: lumea era mediul din care respira. Cufundarea în Hristos îl scoate din acest mediu, iar față de lume el a murit: „lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume" (Galateni 6:14). Dar, spre deosebire de pește, omul nu rămâne mort, ci este înviat într-un mediu nou: „fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți" (Coloseni 2:12).

Legea este aceeași în ambele sensuri: cine trece dintr-un mediu în altul moare față de cel dintâi. Cel cufundat în Duhul a murit față de lume; dacă s-ar întoarce să trăiască în lume, ar muri față de Duhul. De aceea Pavel poruncește: „Tot așa și voi înșivă socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru" (Romani 6:11).

6.5. O obiecție frecventă

Cineva îmi spunea odată că acest pasaj dovedește botezul prin cufundare: „Scrie «îngropați», nu «stropiți»." Este adevărat că stropirea nu poate fi numită îngropare. Dar nici cufundarea în râu nu este îngroparea despre care vorbește Pavel. Nu suntem îngropați doar în apa râului, ci în Hristos, cufundați în Duhul Sfânt. De aceea nu mai aparținem lumii acesteia.

6.6. Lucrarea lui Dumnezeu, nu a noastră

Această îngropare este lucrarea lui Dumnezeu, care cunoaște inimile. Noi putem boteza oameni în apă. Dar Îl putem sili pe Hristos să-i boteze cu Duhul Sfânt doar pentru că i-am cufundat noi în apă? Cazul lui Simon vrăjitorul (secțiunea 8.3) arată că nu.

Domnul Isus, care ne cunoaște inimile, face legământ cu noi la vremea potrivită: la „vremea dragostei" (secțiunea 9). Din ziua aceea suntem ai Lui, nu din ziua botezului în apă. Cele două pot să coincidă, și aceasta ar fi situația cea mai fericită.

> **Întrebări de cercetare**

1. *De ce vorbește Pavel la timpul trecut în Romani 6:1-11? Ce presupune aceasta despre cititorii lui?*

2. *Comparați Romani 6:3-4 cu Coloseni 2:11-12. Cine face „tăierea împrejur nefăcută de mână” și cum se leagă ea de îngroparea împreună cu Hristos?*

3. *Ce înseamnă, în viața de zi cu zi, să te „socotești mort față de păcat și viu pentru Dumnezeu” (Romani 6:11)?*

7. Botezul care mântuiește (1 Petru 3:20-21)

7.1. Textul

Apostolul Petru vorbește despre zilele lui Noe, „când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt. Icoana aceasta închipuitoare vă mântuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos” (1 Petru 3:20-21).

Petru spune despre botez ceea ce spune Pavel în Romani 6 și în Galateni 3: acest botez îl mântuiește pe om. Întrebarea este aceeași ca la textele lui Pavel: despre ce botez este vorba?

7.2. Icoana: cei opt au fost scăpați fiindcă erau în corabie

În potop, apa a fost judecata care a nimicit lumea veche. Cei opt au trecut prin apă, dar n-au fost scăpați pentru că au fost în apă, ci pentru că erau în corabie. Toți cei aflați în apă, dar în afara corabiei, au pierit. Cei din corabie au trecut prin judecată și au ieșit într-o lume nouă. Icoana se potrivește cu ce am văzut la Pavel: omul este așezat în Hristos, moare față de lumea veche și învie la o viață nouă. Ceea ce mântuiește nu este faptul că omul a fost în apă, ci faptul că este în Hristos.

7.3. Petru lămurește singur despre ce botez vorbește

Petru adaugă o explicație care nu lasă loc de îndoială. Botezul care mântuiește „nu este o curățire de întinăciunile trupești”. Aceasta este exact ceea ce face apa: atinge și spală trupul. Petru o exclude în mod expres. Botezul care mântuiește este „mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu”, adică o lucrare făcută înăuntrul omului, în cugetul lui. Botezul acesta se recunoaște după ce s-a petrecut în inimă, nu după ce s-a petrecut cu trupul.

7.4. Puterea botezului: învierea lui Isus Hristos

Petru arată și de unde vine puterea acestui botez: „prin învierea lui Isus Hristos”. Este aceeași înviere împreună cu care omul este cufundat ca să trăiască „o viață nouă” (Romani 6:4) și aceeași prin care Dumnezeu „ne-a născut din nou... la o nădejde vie” (1 Petru 1:3). Pavel numește această lucrare „spălarea nașterii din nou și înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi prin Isus Hristos” (Tit 3:5-6). Spălarea care mântuiește este, așadar, spălarea nașterii din nou, făcută de Duhul.

7.5. Cugetul curat este lucrarea lui Dumnezeu

Acest cuget curat nu și-l face omul singur. Nimeni nu își poate curăți inima; numai Dumnezeu o poate face. Petru însuși a mărturisit aceasta la Ierusalim, vorbind despre cei din casa lui Corneliu: „Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință” (Faptele Apostolilor 15:8-9). Iar epistola către Evrei spune că sângele lui Hristos, „care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși, fără pată, lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte” (Evrei 9:14).

Când a dat Duhul Sfânt, Dumnezeu a curățat inimile. De aici vine „cugetul curat înaintea lui Dumnezeu” din 1 Petru 3:21: nu din ce aduce omul, ci din ce face Dumnezeu în el atunci când îl cufundă în Duhul.

7.6. De ce versetul nu poate vorbi despre apă

Dacă 1 Petru 3:21 ar vorbi despre apă, oricine intră în apă ar trebui să fie mântuit. Însă mulți intră în apă fără o convertire adevărată și ies din ea așa cum au intrat. Simon vrăjitorul este exemplul cel mai limpede: a fost botezat în apă, dar Petru i-a spus că inima lui „nu este curată înaintea lui Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 8:21), adică exact opusul „cugetului curat” din 1 Petru 3:21 (secțiunea 8.3).

Versetul este adevărat, așadar, numai despre cufundarea în Duhul. Astfel, 1 Petru 3:21 se alătură celorlalte trei mărturii: 1 Corinteni 12:13, Galateni 3:27 și Romani 6:3-4 descriu toate același botez, pe care numai Hristos îl face.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce i-a scăpat pe cei opt în vremea potopului: apa sau corabia? Citiți Geneza 7:17-23.*

2. *De ce exclude Petru în mod expres „curățirea de întinăciunile trupești” (1 Petru 3:21)?*

3. *Comparați 1 Petru 3:21 cu Faptele Apostolilor 15:8-9, Tit 3:5 și Evrei 9:14. Cine produce „cugetul curat”?*

8. Mărturia Faptelor Apostolilor

Cartea Faptele Apostolilor arată că botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt nu au venit întotdeauna în aceeași ordine și nici în același moment.

- **Ucenicii Domnului**: Botezul în apă: De Ioan, cu ani înainte; Botezul cu Duhul Sfânt: La Cincizecime (Faptele 2); Ce arată: Între cele două au trecut circa trei ani

- **Samaritenii**: Botezul în apă: De Filip (Faptele 8:12); Botezul cu Duhul Sfânt: Când Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei; Ce arată: Botezul în apă nu a adus de la sine Duhul

- **Simon vrăjitorul**: Botezul în apă: De Filip (Faptele 8:13); Botezul cu Duhul Sfânt: Nu l-a primit; Ce arată: Se poate fi în apă fără a fi în Duhul

- **Corneliu și casa lui**: Botezul în apă: După primirea Duhului (Faptele 10:47); Botezul cu Duhul Sfânt: În timp ce Petru vorbea; Ce arată: Duhul a venit înaintea apei

- **Ucenicii lui Ioan din Efes**: Botezul în apă: Botezul lui Ioan (Faptele 19); Botezul cu Duhul Sfânt: După întâlnirea cu Pavel; Ce arată: Nici măcar nu auziseră de Duhul Sfânt

8.1. Ucenicii Domnului

Ucenicii fuseseră botezați în apă de Ioan, iar unii dintre ei fuseseră chiar ucenici ai lui Ioan, lucru imposibil fără a fi primit botezul lui. Luca 7:30 spune că cei care au respins botezul lui Ioan „au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei". Totuși, botezul lor în apă nu a coincis cu botezul cu Duhul.

Ioan 7:39 spune limpede că Duhul Sfânt nu fusese încă dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit. Ucenicii nu puteau fi născuți din Duh până la Cincizecime. Iar Biblia nu spune nicăieri că ar fi fost botezați în apă din nou în ziua aceea. Când Petru îi cheamă pe cei trei mii să se boteze (Faptele Apostolilor 2:38), nu le cere același lucru apostolilor.

8.2. Samaritenii

Filip i-a botezat pe samariteni, dar darul Duhului nu venise încă peste ei. Luca însuși face deosebirea: Duhul Sfânt „nu Se pogorâse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră botezați numai în Numele Domnului Isus" (Faptele Apostolilor 8:16). Cuvântul „numai" arată că botezul în apă nu era totul. Apostolii de la Ierusalim i-au trimis pe Petru și pe Ioan, care și-au pus mâinile peste ei, și atunci au primit Duhul Sfânt. Domnul Isus i-a botezat cu Duhul pe oameni care fuseseră deja botezați în apă, cu o singură excepție: Simon.

8.3. Simon vrăjitorul: în apă, dar nu în Duhul

Cine era Simon. „Era un om, numit Simon, care de mai înainte vrăjea în cetate și punea în uimire pe norodul Samariei. Se dădea drept un om însemnat" (Faptele Apostolilor 8:9). Oamenii îl ascultau și spuneau despre el: „Acesta este «puterea lui Dumnezeu», cea care se numește «mare»" (Faptele Apostolilor 8:10). Simon trăise din putere și din admirația oamenilor.

A crezut și a fost botezat. „Chiar și Simon a crezut; și, după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau" (Faptele Apostolilor 8:13). Pe dinafară, totul era în regulă: a auzit aceeași Evanghelie ca ceilalți samariteni, a crezut, a fost botezat de un evanghelist adevărat și stătea mereu lângă el. Dar textul arată și ce îl ținea lângă Filip: privea cu uimire minunile și semnele. Era atras de putere.

Ce a scos la iveală venirea Duhului. Când Petru și Ioan și-au pus mâinile peste samariteni, aceștia au primit Duhul Sfânt. Simon nu L-a primit. El doar a văzut ce se întâmpla cu alții: „Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a oferit bani și a zis: «Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt»" (Faptele Apostolilor 8:18-19). Simon nu a cerut să fie el cufundat în Duhul și schimbat. A cerut o putere pe care s-o folosească peste alții. Îl voia pe Duhul în mâinile lui, nu pe sine în

Duhul (secțiunea 10).

Diagnosticul lui Petru. „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani! Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te dar de răutatea ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință. Căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii" (Faptele Apostolilor 8:20-23). Fiecare cuvânt al lui Petru contrazice ceea ce spun Galateni 3 și Romani 6 despre omul botezat în Hristos:

- Simon fusese botezat în apă, dar n-avea „nici parte, nici sorț" în lucrarea lui Dumnezeu. Nu era îmbrăcat cu Hristos.

- Inima lui „nu era curată înaintea lui Dumnezeu". Dumnezeu nu i-o curățise, cum le-o curățise celor din casa lui Corneliu (Faptele Apostolilor 15:9).

- Era „în lanțurile fărădelegii". Nu murise față de păcat (Romani 6:2) și nu fusese eliberat de el.

Răspunsul lui Simon. „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis" (Faptele Apostolilor 8:24). Simon nu se roagă el însuși și nu își plânge păcatul. Se teme de urmări și le cere altora să se roage pentru el. Textul nu spune că s-ar fi pocăit.

Ce ne învață cazul lui Simon.

- Botezul în apă nu aduce de la sine cufundarea în Duhul. Simon a trecut prin aceeași apă ca ceilalți samariteni, dar numai ei au primit Duhul.

- Diferența dintre ei nu a fost apa, ci inima. Dumnezeu dă Duhul acolo unde curăță inima prin credință.

- O credință atrasă de semne și de putere nu este credința care curăță inima.

- Duhul nu poate fi primit ca o putere de folosit, ci numai ca Domn, care curăță și stăpânește omul.

- Simon este un prototip pentru mulți care intră în apă, stau aproape de slujitorii lui Dumnezeu și se bucură de lucrarea Lui, dar nu au parte de ea, pentru că inima lor nu a fost curățită.

8.4. Corneliu

În Faptele Apostolilor 15:8-9, Petru explică: „Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, când le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință."

S-ar putea spune că ucenicii, după trei ani cu Domnul, meritau ceva deosebit. Dar Corneliu nu avea această vechime. Și totuși el, casa lui și prietenii lui au primit același dar ca Petru. Criteriul nu a fost vechimea, ci inima curățită prin credință. Simon fusese botezat în apă și nu a primit Duhul; Corneliu a primit Duhul înainte de a fi botezat în apă.

8.5. Ucenicii din Efes

Pavel i-a întrebat: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt” (Faptele Apostolilor 19:2). Și totuși, darul s-a revărsat și peste ei.

8.6. Concluzia secțiunii

În toate aceste cazuri se împlinește aceeași făgăduință vestită de Ioan: „El vă va boteza în Duhul Sfânt.” Dumnezeu nu leagă această lucrare de momentul și de ordinea botezului în apă, ci de inima curățită prin credință. Rămâne întrebarea: când anume face Hristos această lucrare în om?

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce au în comun cazurile din Faptele Apostolilor în care Duhul a fost dat? Ce lipsea în cazul lui Simon?*

2. *Ce arată cuvântul „numai” din Faptele Apostolilor 8:16?*

3. *Comparați reacția lui Simon (Faptele Apostolilor 8:24) cu reacția celor trei mii, care „au rămas străpunși în inimă” (Faptele Apostolilor 2:37). Ce deosebire de inimă se vede?*

9. Vremea dragostei: când cufundă Hristos omul în Duhul (Ezechiel 16:8)

9.1. Textul

În Ezechiel 16, Dumnezeu descrie istoria poporului Său ca pe istoria unei fetițe părăsite la naștere, pe care nimeni nu o îngrijea. Domnul a trecut pe lângă ea, i-a spus „Trăiește!” și a făcut-o să crească. Apoi spune: „Eu am trecut pe lângă tine, te-am văzut, și iată că îți venise vremea, vremea dragostei. Mi-am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea” (Ezechiel 16:8).

9.2. Ordinea lucrării: întâi dragostea, apoi legământul

Versetul arată o ordine limpede. Mai întâi vine „vremea dragostei”. Apoi Domnul Își întinde peste ea poala hainei Sale și îi acoperă goliciunea. Apoi face legământ cu ea, iar din ziua aceea ea este a Lui. Abia după aceea urmează: „Te-am spălat în apă, te-am curățit de sângele de pe tine și te-am uns cu untdelemn” (Ezechiel 16:9).

Gestul hainei întinse este gestul logodnei. Rut i-a cerut lui Boaz același lucru: „întinde-ți poala hainei peste roaba ta, căci ai drept de răscumpărare” (Rut 3:9). Omul acoperit de haina Domnului este omul despre care Pavel spune că „s-a îmbrăcat cu Hristos” (Galateni 3:27) și pentru care „nu este nicio osândire” (Romani 8:1).

9.3. Hristos botează la vremea dragostei, nu la vremea apei

Cufundarea în Duhul o face Domnul Isus atunci când în inima omului se trezește dragostea pentru El. Până atunci, omul se poate să se fi botezat în apă, dar prin botezul acesta nu L-a putut convinge pe Hristos să-l cufunde în Duhul. Hristos nu Se leagă de momentul ales de om, ci de starea inimii pe care numai El o cunoaște.

Domnul Isus a legat El Însuși darea Duhului de dragostea pentru El: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac" (Ioan 14:15-16). Și iarăși: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi; Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el" (Ioan 14:23). Dragostea pentru Hristos nu este o răsplată pe care omul o aduce în schimbul Duhului. Ea este semnul că inima a fost cucerită și curățită prin credință, iar Duhul vine să locuiască tocmai într-o asemenea inimă.

9.4. Logodna: vrednic de a fi în Hristos

Scriptura numește acest început logodnă. Dumnezeu Își amintește de Israel: „Mi-aduc aminte încă de dragostea pe care o aveai când erai tânără, de iubirea ta când erai logodită, când Mă urmai în pustie" (Ieremia 2:2). Iar Pavel le scrie corintenilor: „v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată" (2 Corinteni 11:2).

La intrarea în logodnă, omul Îl iubește pe Hristos mai mult decât orice. Domnul Isus a pus El Însuși această măsură: „Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine" (Matei 10:37). Cine Îl iubește pe Hristos mai mult decât orice este vrednic de a fi în Hristos. Atunci Hristos îl cufundă în Duhul, iar omul devine o făptură nouă: „Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2 Corinteni 5:17).

9.5. Religioși, dar fără dragostea dintâi

Mulți sunt religioși, dar dragostea dintâi nu a apărut niciodată în viața lor. Bisericii din Efes, Domnul îi spune: „ți-ai părăsit dragostea dintâi" (Apocalipsa 2:4). Efesenii o avuseseră și o părăsiseră. Mulți alții nici n-au avut-o vreodată. S-au botezat în apă, merg la adunare, cunosc învățătura, dar inima lor nu a fost cucerită de Hristos. Domnul Isus arată unde stă judecata: „odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele" (Ioan 3:19). Apa nu schimbă această dragoste. Un om poate ieși din apa botezului iubind mai departe întunericul.

Simon vrăjitorul este exemplul acestei stări (secțiunea 8.3). El a crezut, a fost botezat și stătea lângă Filip, dar nu-L iubea pe Hristos. Iubea puterea. De aceea Hristos nu l-a cufundat în Duhul.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce ordine a lucrurilor arată Ezechiel 16:6-9? Ce vine mai întâi: dragostea, legământul sau spălarea?*

2. *Cum leagă Domnul Isus dragostea pentru El de venirea Duhului în Ioan 14:15-23?*

3. *Ce deosebește dragostea dintâi (Ieremia 2:2; Apocalipsa 2:4) de o viață doar religioasă? Ce arată Ioan 3:19-21 despre ce iubește inima omului?*

10. Duhul peste tine sau tu în Duhul

Una este ca Duhul Sfânt să fie peste tine și cu totul alta să fii cufundat în El.

- **Ce face**: Duhul peste om: Călăuzește și dă putere pentru o lucrare; Omul cufundat în Duhul: Acoperă, pătrunde și schimbă omul dinăuntru

- **Relația**: Duhul peste om: Puterea nu este în om, iar omul nu este în putere; Omul cufundat în Duhul: El în noi și noi în El

- **Exemple**: Duhul peste om: Profeții; ucenicii trimiși să scoată draci; Marcu 13:11; Omul cufundat în Duhul: Cincizecimea, Samaria, Corneliu, Efes

Duhul Sfânt lucra pe pământ și înainte de Cincizecime. Îi conducea pe profeți și le dădea cuvânt. Domnul le-a spus ucenicilor că, în ceasul încercării, nu ei vor vorbi, ci Duhul Sfânt (Marcu 13:11). Ucenicii trimiși de Domnul s-au bucurat că dracii li se supuneau.

Puterea aceea nu era însă în ei, iar ei nu erau în acea putere. Diferența este foarte mare. De aceea termenul „botez cu Duhul Sfânt" nu a apărut la întâmplare: el descrie o lucrare nouă, prin care omul nu doar primește putere, ci este așezat în Duhul. Simon vrăjitorul voia tocmai prima variantă: o putere peste mâinile lui, fără ca el să fie schimbat.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Căutați în Vechiul Testament oameni peste care a venit Duhul pentru o lucrare (Judecători 14:6; 1 Samuel 10:10; 1 Samuel 16:13-14). Ce s-a întâmplat cu ei mai târziu?*

2. *Ce deosebire face Domnul Isus între Duhul „cu voi" și Duhul „în voi" (Ioan 14:17)?*

3. *Ce arată Matei 7:21-23 despre puterea care nu este însoțită de o viață schimbată?*

11. Scopul botezului: Duhul ca Ajutor care mijlocește

11.1. Pentru ce ne-a fost dat Duhul?

Cu ce scop le-a dat Dumnezeu Duhul Sfânt neamurilor „ca și nouă"? Ca să vorbim în limbi și să prorocim, sau ca să creștem și să ajungem asemenea Domnului Isus? Scopul adevărat este acesta: aveam nevoie de ajutor. De aceea Scriptura Îl numește pe Duhul Sfânt Ajutor.

11.2. Suspinul creației și al nostru

„Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți" (Romani 8:22-24). „Firea" nu înseamnă aici firea pământească, ci creația lui Dumnezeu.

11.3. Duhul care mijlocește

„Și tot astfel, și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu” (Romani 8:26-27).

Avem neapărată nevoie de Duhul lui Dumnezeu. Când nici nu știm cum să ne rugăm, El mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Iar Scriptura ne arată că și Domnul Isus este Mijlocitorul și Apărătorul nostru.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce lucrări ale Duhului enumeră Romani 8:1-27? Câte dintre ele privesc schimbarea omului și câte privesc darurile?*

2. *Cum se leagă scopul Duhului de ținta din Romani 8:29: să fim „asemenea chipului Fiului Său”?*

3. *Ce înseamnă pentru viața de rugăciune faptul că Duhul mijlocește „cu suspine negrăite” (Romani 8:26)?*

12. Implicații: un singur botez și avertismente

12.1. Înșelarea îngropării automate

Unii cred că Galateni 3, Romani 6 și 1 Petru 3 vorbesc despre botezul în apă și că, odată botezați în apă, am fost îngropați automat în Hristos, chiar dacă n-am început viața cu El. Aceasta este o mare înșelare. Petru însuși spune că botezul care mântuiește nu este curățirea trupului, iar cazul lui Simon arată că un om poate trece prin apă fără să aibă parte de Hristos.

12.2. Capcana rebotezării

Din această înșelare pornește și greșeala opusă: ideea că trebuie să ne botezăm încă o dată în apă, pentru că abia atunci am fi îngropați cu Hristos. Dar dacă ne mai botezăm o dată în apă, ce se întâmplă? Nimic. Există grupări care botează oamenii iar și iar, spunând că botezul de dinainte „nu a fost bun”.

Cazurile din Faptele Apostolilor (secțiunea 8) nu susțin această practică. Samaritenilor nu li s-a cerut să se boteze din nou, deși nu primiseră Duhul în ziua botezului. Ucenicii nu au fost botezați din nou în apă la Cincizecime, deși trecuseră aproximativ trei ani de la botezul lui Ioan. Iar în casa lui Corneliu, Duhul a venit înaintea apei.

Câte zile ar trebui să treacă între botezul în apă și primirea Duhului, ca amândouă să fie „valabile”? Una, cinci, un an? Orice regulă de acest fel este străină de Scriptură.

12.3. Exemplul lui Petru

Dacă botezul lui Ioan ar fi fost o îngropare în Hristos, cum se explică faptul că Petru a scos sabia și apoi s-a lepădat de Domnul? Avea râvnă, dar nu avea putere: „Duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă” (Matei 26:41). Iar lepădarea nu este un lucru ușor: „Dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu” (Matei 10:33). De aceea avem nevoie de botezul pe care îl face Domnul Isus.

12.4. Valoarea botezului în apă

Aceasta nu înseamnă că botezul nostru în apă a fost fără valoare. Când ne-am botezat, am fost sinceri: am dorit să-L urmăm pe Hristos. Nu vorbim despre un botez făcut în batjocură sau din interes, și nici despre botezul Martorilor lui Iehova, făcut în numele organizației, care nu are legătură cu botezul Noului Testament. Botezul în apă rămâne botez în apă, dar nu înlocuiește lucrarea lui Hristos.

12.5. Un singur botez, dat o singură dată

„Un singur botez” (Efeseni 4:5; secțiunea 5.5) vine în urma credinței într-un singur Domn: Dumnezeu „le-a curățit inimile prin credință” și „le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă”. Ordinea este aceeași în Efeseni 1:13: „după ce ați auzit cuvântul adevărului..., ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit”.

Duhul Sfânt este dat o singură dată, la începutul vieții în Hristos. Dacă Îl părăsim, Îl stingem, iar lucrarea Lui în noi se stinge. El ne îndeamnă, ne călăuzește și ne cârmuiește nu în tulburare și amenințări, ci în pace și odihnă.

De aceea nu există un al doilea botez cu Duhul, la cinci sau zece ani după ce te-ai născut din Dumnezeu. Unii se roagă și încearcă tot felul de metode ca să primească ce a promis Dumnezeu. Însă făgăduința a fost dată o dată pentru totdeauna, tuturor celor ce cred, nu unei categorii speciale de oameni.

> **Întrebări de cercetare**

1. *Ce texte sunt folosite de obicei pentru a susține îngroparea automată în Hristos prin botezul în apă? Cum le citiți după acest studiu?*

2. *De ce nu este nevoie de un al doilea botez cu Duhul? Comparați Efeseni 1:13-14 cu Efeseni 4:30 și 1 Tesaloniceni 5:19.*

3. *Ce rămâne valabil dintr-un botez în apă făcut cu sinceritate, dar înainte de vremea dragostei?*

Concluzii

Studiul de față susține următoarele:

1. Hristos este Cel care botează cu Duhul Sfânt. Oamenii botează în apă; numai Domnul Isus cufundă omul în Duhul.

2. A boteza înseamnă a cufunda. A fi botezat „în” Duhul Sfânt înseamnă a fi acoperit și pătruns de El, ca buretele de apă.

3. 1 Corinteni 12:13 și Galateni 3:27 descriu același botez: cufundat „în un singur Duh”, omul este așezat „într-un singur trup” și este îmbrăcat cu Hristos. A fi botezat în Hristos înseamnă a fi botezat în Duhul.

4. Prin acest botez suntem îngropați împreună cu Hristos, murim față de lume și înviem la o viață nouă (Romani 6:3-4).

5. Botezul care mântuiește (1 Petru 3:21) nu este curățirea trupului, ci cugetul curat pe care Dumnezeu îl dă atunci când curăță inima și dă Duhul.

6. Botezul în apă și botezul cu Duhul pot coincide, dar nu întotdeauna. Simon vrăjitorul arată că un om poate fi în apă fără să fie în Duhul.

7. Hristos cufundă omul în Duhul la „vremea dragostei” (Ezechiel 16:8), când omul intră în logodnă cu El și Îl iubește mai mult decât orice. Prin botezul în apă, omul nu-L poate convinge pe Hristos să facă această lucrare. Mulți sunt religioși și botezați în apă, dar n-au avut niciodată dragostea dintâi.

8. Duhul este dat o singură dată, la începutul vieții în Hristos, tuturor celor ce cred. Nu există un al doilea botez cu Duhul și nici nevoia de a repeta botezul în apă.

9. Scopul este asemănarea cu Hristos. Duhul ne este dat ca Ajutor, care ne cârmuiește și mijlocește pentru noi în slăbiciunea noastră.

Așadar, Hristos este Cel care botează cu Duhul Sfânt, iar prin acest botez suntem îngropați în El, nu prin apa în care am intrat. Ca peștele care trăiește numai în apă, și noi avem viață numai cât timp rămânem cufundați în Duhul Lui.

Domnul să ne ajute să înțelegem și să rămânem în El.

Sursa: *Botezul cu Duhul Sfânt: studiu biblic* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/resurse/botezul-cu-duhul-sfant-studiu-biblic